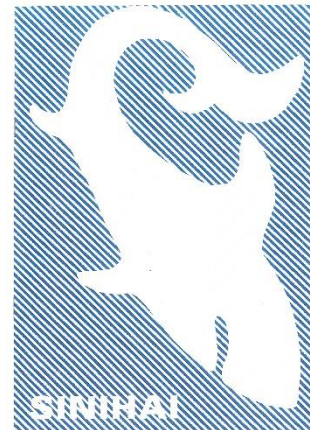

SINHAI

Sisällysluettelo

Lippukunnanjohtajan terveiset.....	3
Vasarahaiden viikonloppupurjehdus.....	4
Merihevoset kilpailussa	6
Kaupunkiretkipäivä Loimaalla.....	9
Merihevoset at sea.....	11
Merihevoset merellä (<i>toimituksen vapaa suomennos</i>).....	11
Archipelago Race 2020.....	14
Ijmuiden – Ajola.....	18
Meriharrastuskeskus	20

Toimittaneet

Niko

Ada

Kiitos

Vasarahait

Inna

Enni

Pauliina

Sanni

Laura

Urho

Kuvaajat

Lippukunnanjohtajan terveiset

Kuluva vuosi, joka lienee eräs omituisimmista meidän aikanamme, on pian kääntymässä seuraavaan keskellä epävarmuutta. On todennäköistä, että joudumme elämään vielä määrittelemättömän ajan nykyisen kaltaisissa olosuhteissa ennen kuin päästään palaamaan ”normaaliin” tilanteeseen, joka tosin saattaa olla hyvin erilainen kuin esimerkiksi vuoden 2019 syksy. Vaikka ympäristömme muuttuu jatkuvasti, voimme vaikuttaa siihen toimimalla vastuullisesti ja järkevästi. Kuten olemme jo havainneet, jatkuva epävarmuus ja uudenlainen tilanne vaatii partiotoiminnassakin vakiintuneiden toimintatapojen kehittämistä soveltuviksi nykyhetkeen. Siitä huolimatta, että turvavälejä tulee pitää, voimme kuitenkin edelleen tehdä asioita yhdessä käyttämällä pientä luovuutta ja tietotekniikkaa.

Toivomme tietysti, että uusi vuosi tuo tullessaan edellistä paremman vuoden. Voimme suunnata katsemme tulevan partiovuoden kohokohtiin, joista monet siirtyivät tältä vuodelta seuraavalle. Muun muassa piirileiri Otava, samoajien HuHu-leiri sekä the Tall Ships Races, puhumattakaan Tokka-Lotan saaristo- ja matkapurjehduksista kutkuttavat ajatuksissamme ja antavat innostusta toimintaan myös poikkeuksellisessa tilanteessa.

Lippukunnan syyskokous kokoontui marraskuun alussa ja tuolloin kirjattiin toimintasuunnitelmaan kaksi hallinnollista kehitysprojektia: yhdistyksen sääntöjen päivittäminen sekä pestijärjestelmän kehittäminen lippukunnan tarpeisiin. Näillä kummallakin pyritään parantamaan ja selkeyttämään lippukuntamme johtamista sekä helpottamaan pestinhaltijoiden toimintaa. Toki sääntöjen päivittäminen tulee tarpeeseen jo pelkästään niiden ajan tasalla pitämisen kannalta. Henkilökohtaisesti toivon, että tuleva kehitystyömme todella helpottaa yksittäisten ihmisten työtaakkaa ja innostaa yhdessä tekemiseen. Lippukunnan hallitus aloittaa työn keväällä, mutta kaikki asiasta kiinnostuneet ovat tervetulleita mukaan.

Toinen iso ja erittäin mielenkiintoinen projekti on Meriharrastuskeskus, jota olemme alkaneet suunnitella Naantalın purjehdusseuran ja Meripelastajien kanssa Lammasluotoon. Toteutuessaan se luo meille erinomaiset toimintamahdollisuudet muiden merellisten toimijoiden kanssa aivan meren äärellä keskellä Naantalia. Projektiin kannattaa panostaa, sillä mahdollisuus on ainutlaatuinen ja tähtää valoiseen tulevaisuuteen, joka hämmöittää nykyhetken jälkeisessä normaalissa ajassa.

Tänä itsenäisyyspäivänä jäävät valitettavasti yhteiset juhlallisuudet ja lupausenantotilaisuus väliin ja juhlapäivää vietetään vain kaikkein läheisimpien kanssa. Pidetään kuitenkin kukin osaltamme yllä itsenäisyyspäivän iloa ja suunnataan ajatuksemme tulevaan muistaen, että yhdessä tästä selvitään, niin on ollut aina ennenkin.

Hyvää itsenäisyyspäivää sekä turvallista ja valoisaa joulun odotusta!

Partiovasemmalla
Niko

Vasarahaiden viikonloppupurjehdus

Vasarahait olivat purjehtimassa syyskuun viimeisenä viikonloppuna. Perjantaina startattiin illalla Ajolasta ja suunnattiin NPS:n Mustaluotoon. Matka oli varsin tuuleton ja sateen kastelema, muistelee Niklas. Rohkenimme kuitenkin nostamaan seilit ja kiduimme perille pimeään tultua. Sauna jäi välistä, mutta nautimme karjalanpiirakoita ja makoisat yöunet. Navigoimme myös maailman pimeimpään vessaan, vaihtelevalla onnistumisprosentilla.

Aamulla miehistö heräsi makean puuron tuoksuun ja sen keittämisen kolinaan. Pikaisesti jätimme Mustaluodonkin taaksemme ja käänsimme Tokka-Lotan keulan kohti Ahvensaarta. Keli oli jo varsin mukava, tuulista sekä aurinkoista. Ei voisi paljon parempaa toivoa syyskuun lopulta, kertoo Luukas.

Rantauduimme Ahvensaaren luonnonsatamaan haastavasti, mutta elegantisti. Miehistö jakaantui kahtia; toinen puoli alkoi kokkaamaan herkullista tonnikalapastaa toisen tutkiessa Ahvensaaren nähtävyyttä, vanhaa kalkkikivikaivosta ja sen luolaa sekä sisäjärveä. Ravut ja syvä järvi tekevät Ahvensaaresta käymisen arvoisen, toteaa Eemeli. Vaihdoinme ryhmiä; toinen tiskasi ja toinen kävi kokemassa luolien mahdin. Sitten oli aika sanoa adiós, ja lähdimme kaakkoon.

1. Pojat tähyivät merta Tokkiksen keulakannella.

Matka kohti Nauvoa Ahvensaaresta oli varsin tuulinen, mutta nautinnollinen. Matkalla kokeilimme autopilottia, navigoimme aktiivisesti ja purjehtimme Tokkista aivan täysillä. Airistolla tapasimme myös laivoja, joita väistelimme. Näimme myös

ohjaustaidonnäytteen Jasperilta/Miniltä hänen ohjatessa jaloillaan, ilman kenkiä, kahvikuppi kädessä instrumenttien avulla.

Koko matkaa Nauvoon emme jaksaneet kryssiä, joten annoimme kaikkien viidenkymmenen Yanmarin hevosen laulaa. Ihastelimme matkalla maisemahuussia ja nautimme välipalaa. Nauvoon saavuimme ennen iltahämärää, ja pistimme tortillat tulille. Tortillat olivat varsin tulsia, kuten kaikki pystyivät päättelemään Luukaksen naaman väristä. Sotkuisen syömistaidonnäytteen jälkeen marssimme kohti saunaa, ja kävimme pulikoimassa hyytävässä merivedessä. Saunan jälkeen uni tuli pikaisesti, miehistön kapinoinnista huolimatta.

2. Juuso johti yöpurjehdusharjoituksia ja pojat seurasivat innostuneena.

Sunnuntaina söimme ravitsevaa aamupalaa kukonlaulun aikaan, ja siirsimme purren huoltolaituriin. Vene oli janoinen, joten se joi parisataa litraa dieseliä, ja päästi septitankista ainakin saman verran biojätettä. Kädet pesty, aloitimme matkan takaisin Ajolaan. Airistolla lävistimme Oktober Racen osallistujat, joista ei ollut meille kisakumppania laisinkaan. Aloimme kokkaamaan herkullista linssikeittoa matkalla Ajolaan, ja miehistö piti yksinkertaisesta ruuasta suuresti. Ajolassa aloitimme tiukan siivousrumban; pesimme pilssin, tiskasimme aterimet ja tomaattipurkit sekä tamppasimme patjat sun muut.

Varsin hieno reissu, kiitos Juusolle ja Eerolle! – Terveisin Vasarahait

Merihevoset kilpailussa

Aamulla 10.10.2020 klo 7.30 lähdimme Hunaja 2020 -partiotaitokilpailuun Unajaan. Kilpailussa oli kolme eri sarjaa: seikkailija-sarja sekä oranssi ja vihreä sarja tarpojille. Me olimme seikkailija-sarjassa. Kilpailu koostui Unajan koulun ympäröimässä metsässä olleista tehtävärasteista. Rasteja oli aloitus- ja lopetusrastin lisäksi yhteensä kahdeksan ja tehtäviä niissä oli yhteensä yksitoista.

Aloitusrastilla piti rakentaa annetuista materiaaleista mallin mukainen hyönteishotelli ja aikaa rakentamiseen oli 75 minuuttia. Ehdimme tehdä sen hyvin ja yhteistyömme oli hyvää, siitä saimme yhdeltä kisan valvojalta kehujaikin :). Hyönteishotellistamme tuli oikein hieno! Toisessa tehtävässä piti jokaisen rastin jälkeen lukea sivu päiväkirjasta. Päiväkirja kertoi purjehdusseikkailusta. Kilpailun lopetusrastilla oli kysymyksiä päiväkirjasta, joihin piti osata vastata. Päiväkirjatehtävästä saimme 5 pisteestä 3,6 pistettä.

3. Missä me ollaan?

Ensimmäisellä varsinaisella rastilla tehtävänä oli tehdä köyteen hannunvaakuna ja merimiessolmu. Matkalla toiselle rastille piti tehdä luonnosta löytyvistä materiaaleista käpykarhu. Karhulla piti olla pää, vartalo, neljä jalkaa, korvat, häntä ja hattu. Toisella rastilla oli tunnistustehtävä, jossa piti tunnistaa erilaisia merenkulkuun liittyviä esineitä.

Kolmannella rastilla oli ensiaputehtävä, joka ei meiltä ihan onnistunut... Täytyy kerrata ensiaputaitoja! Myös neljännellä rastilla meillä oli hieman hankaluuksia... Se oli

ruokarasti, jossa piti tehdä trangialla lettuja ja nallekarkkikastiketta. Meidän lettumme eivät kuitenkaan onnistuneet, mutta nallekarkkikastike onnistui, joten saimme siitä yhden pisteen.

4. Nallekarkkikastike onnistui hyvin!

Viidennellä rastilla tehtävänä oli maistella eri mausteilla maustettuja hunajia. Tunnistimme yhteistyöllä kaikki mausteet ja saimme maistelutehtävästä täydet pisteet! Kuudennella rastilla oli suunnistustehtävä. Meidän piti etsiä 8 rastia. Suunnistus meni hyvin ja olimme nopeita. Löysimme kaikki rastit, mutta niistä muodostunut koodi meni vähän pieleen.

Seitsemännellä rastilla piti piirtää merikorttiin oikeat merimerkit. Tehtävä oli meidän mielestämme aika vaikea. Viimeisellä tehtävarastilla onnistuimme jälleen loistavasti hyvällä yhteistyöllä! Tehtävänä oli suorittaa esterata mahdollisimman nopeasti niin, että yhdellä joukkueen jäsenellä on silmät sidottuna. Meillä oli esteratatehtävässä loistava taktiikka ja alitimme parhaimman pistemäärän aikarajan reilusti!

5. Ötökkähotelli valmis!

Tulimme maaliin ennen klo 17 eli kilpailuajan päättymistä. Kisan päätteeksi saimme lämmintä nakkikeittoa ja näkkileipää. Tulimme kilpailussa sijalle 9, joukkueita oli yhteensä 38. Maksimipisteet oli 60 pistettä ja me saimme 34,7 pistettä.

Oli hauska kisa! Kiitos järjestäjille!

Inna ja Enni

Kaupunkiretkipäivä Loimaalla

Ryhmämme tuli kahdella autolla Loimaalle. Meidät jaettiin kahteen eri ryhmään. Toinen ryhmä oli Merihevoset-1 ja toinen Merihevoset-2. Aloitusrastilla tarvittiin sahaa, nauvoja, vasaraa, lankaa ja puuta. Kun sen tehtävän oli tehnyt, henkilökunta jakoi meille kartat. Rastit olivat kaikilla ryhmillä eri aikaan ja eri paikoissa. 4. tehtävä oli kaikilla sama eli syömisrasti. Teimme trangiolla ratatouillea. Siinä oli aineksina pelkästään vihanneksia, joten se sopi myös kasvissyöjille. Merihevoset-2:lla oli enää kaksi rastia jäljellä plus maali. Maalissa kaikilla oli tarkoitus kirjoittaa paperille oma mielipiteensä kisasta ja kaikilla se oli positiivinen. Rasteja oli yhteensä kuusi plus yksi eli maali. Ketään kisassa ei loukkaantunut, vaikka siihenkin oli varauduttu.

Pauliina ja Sanni

8

LOIMAAN LEHTI

Tiistaina 29. syyskuuta 2020

Raumalaistyöt Vilma Kovanen, Anni Kreiviä, Heta Kemppi, Ida Knuutila ja Aava Rantala tekevät ensimmäisellä rastillaan valokuvakehystä kierrätyslaudasta.

Naantalista kotoisin olevat Enni Kallio, Emma Makkonen ja Evelina Appelblom tutkivat tarkasti karttaa, jotta he löytäisivät seuraavalle rastille.

Partiolaiset pohtivat kuluttamisen haasteita

■ Partiopiirin järjestämä kaupunkiretkipäivä kokosi seikkailijoita Loimaalle

Loimaa
Sari Holappa

Lounais-Suomen Partiopiirin järjestämä kaupunkiretkipäivä tarjosi 10-12-vuotiaille, ympäri Varsinais-Suomea saapuneille partiolaisille tuhdin annoksen kuluttamiseen ja ympäristöön liittyvää pohdintaa.

Rasteja oli sijoitettu Loimaan kaupunginkirkon ja Suopellon lähistään. Joukkueita oli mukana 18 ja niissä kussakin 3-6 osallistujaa.

Joukkueet kiertävät rasteilla tekemässä tehtäviä. Sieltä löytyy muun muassa rasti, jossa tutkitaan sähkön- ja vedenkulutusta, toisella taas tutustutaan ympäristömerkintöihin. Liikennestillä partiolaisten tehtävänä on pohtia, miten Saksaan voisi matkustaa joko mahdollisimman nopeasti tai ympäristöystävällisesti. Tai mikä voisi olla halvin tapa päästä perille, tapahtumanjohtaja **Camilla Rautala** selosti päivän kulu.

Kaupunkiretkipäivä järjestetään Rautalan mukaan jokaiselle ikäryhmälle kerran vuodessa, ja niiden tarkoitus on osoittaa lapsille ja nuorille, että retkelle voi lähteä myös ihan lähikylille.

VALOKUVAKEHYSTÄ kierrätyslaudasta tekemässä olleet Rauman Partioyhtiöiden lippukunnan Myrskyhaltijat **Vilma Kovanen**, **Anni Kreiviä**, **Heta Kemppi**, **Ida Knuutila** ja **Aava Rantala** sanoivat

tehtävän olevan melko hankala.

– Ensin piti sahata laudat oikean mittaisiksi, sitten naukata kehys kasaan ja nyt viimeisenä se pitää vielä koristella. Tämä on aika vaikea tehtävä, he pohtivat työn tohinassa, vaikka iloitsivatkin muuten retkipäivästä.

– Partiossa on aina jotain kivaa tekemistä, ja sieltä saa myös uusia ystäviä.

Naantalil Sinisen lippukunnan

Merihevoset **Enni Kallio**, **Emma Makkonen** ja **Evelina Appelblom** selvivät valokuvakehysrastista ensimmäisten joukossa. Vaikka Appelblom olikin käynyt aiemmin Loimaalla, hänen tiedoistaan ei tällä kertaa ollut apua, kun tytöt suunnistivat kartan avulla seuraavalle rastille.

– Ei tämä tunnu lainkaan vaikealta, he kuitenkin vakuuttivat pyörittäessään karttaa käsissään.

6. Uutiskynnys ylitetty, Loimaan lehti 29.9.2020.

7. Ratatouillea tuloillaan ja aloitusrastin tuotos.

8. Ruokarastin ostosreissu

Merihevoset at sea

Well, my first trip on the boat was amazing even though I speak just a little bit of Finnish. We went to a load of islands and I got to tie the boat to the pier, that was fun. I shared a bunk with Eve, I was on the top bunk. I met new girls that where in my scout group, and discovered new experiences. Sailing was amazing because I could visit the Archipelagos. At night, the sky would be beautiful, and we were well wrapped up with warm clothes.

Laura

Merihevoset merellä (*toimituksen vapaa suomennos*)

Ensimmäinen reissuni Tokkiksella oli mahtava, vaikka puhunkin suomea vain hieman. Kävimme monella eri saarella ja sain rantautuessamme auttaa veneen kiinnittämisessä, mikä oli hauskaa. Jaoin punkkani Even kanssa, nukuin itse yläpunkassa. Tapasin uusia tyttöjä, jotka ovat kanssani samassa partioryhmässä, ja sain uusia kokemuksia. Purjehtiminen oli mahtavaa, koska pääsin näkemään saaristoa. Iltaisin taivas oli kaunis ja olimme kaikki kietoutuneina lämpimiin vaatteisiimme.

Laura

9. Tuulta oli sopivasti.

10. Kipparilla oli tyyliin sopiva istuma-asento.

11. Aurinkokin ehti näyttäytyä.

12. Viikonloppupurjehduksen miehistö

13. Varpaiden huuhtelu

Archipelago Race 2020

Syyskuun kolmantena viikonloppuna purjehdittu Archipelago Race kokosi kasaan meripartion kovimpia purjehtijoita kiertämään saaristomeren kansallispuistoa. Tokkis lähti parin vuoden tauon jälkeen matkaan tavoittelemaan kirkkaimpia mitaleita. Ennustettu keli oli kova, mutta toteutunut tuuli oli vain navakkaa luoteen ja pohjoisen välistä puhallusta.

Lähtöpizzojen, vesiballastien täytön ja pikaisen bakstaagihuollon jälkeen siirryimme treenaamaan Airiston pohjoispäätyyn. Miehistössämme oli kokenut kisakkiparimme Lassi, uusi teräksinen isokippari Samu, mestarillinen vieraileva tähti Aukusti, H-vene-ekspertti Lotta, somen kuningatar Viivi, timanttisen taitava Olga, sotakuvaaja Oliver, tuoreet nuoret Lauri ja Aleksanteri sekä minä, Urho.

14. Kisan jälkeen maitti ruoka ja jugurtti maistui taivaalliselta, sillä kisan aikana ei tullut syötyä kaikkia poltettuja kaloreita.

Lähdimme matkaan toiseksi viimeisenä veneenä, joten tehtävänämme oli ohittaa melkein kaikki. Lähdestä jäimme vain millisekunteja (muutamaa kymmentä tuhatta millisekuntia tosin), genoa ja täysi iso työntäen venettä kohti pimeätä Airistoa. Pienten laivojenväistelymanuuverien jälkeen olimme vieläkin toiseksi viimeisenä, kun aloimme rikaamaan spinaakkeria kääntyäksemme Nauvon ja Korppoon väliseen ränniin. Spinaakkeri nousi, ja vauhti oli huima. Suorastaan niin huima, että spinaakkerista gaian solmu aukesi ja skuutin ploki irtisanoutui. Salamannopeiden korjauksien ja purjeidenvaihtojen jälkeen oli Meriaura taas työntämässä venettä etelään. Takapakin ansiosta Merisissi oli kuitenkin hiipinyt viereemme, ja vaikutti siltä, että se lipuu ohitsemme heti lähtömerkeillä. Millintarkan ajamisen ja trimmaamisen ansiosta suuri alumiinipaatti ei kuitenkaan päässyt ohi, vaan painui takaisin yön pimeyteen. Pimeyteen tosiaan, sillä Merisissin kulkuvalot olivat pimennettyinä - lieneekö kyseessä uusin kisastrategia?

15. Strategiapalaveerausta ja treenausta starttia edeltäneinä hetkinä.

Muutaman mainion spinaakkerilla suoritettujen broachauksen jälkeen olimme jo melkein saavuttaneet muut kisakumppanit. Edessä näkyi Tokkiksen siskon Meripurakin takavalot Pranstakan vieressä. Santa Katarina oli kuitenkin päässyt karkaamaan pimeyteen, ja Sissikin näyttäytyi välillä tähtitaivasta vasten. Hiljalleen saavutimme muita veneitä, ja pääsimme kuin pääsimmekin rinnalle. Näky oli varmastikin komea, kun useampi myötätuulipurje oli huutoetäisyyden päässä toisistaan. Meripurakille uhkasimme jo turpakäräjiä, kun veneet kävivät kivenheiton etäisyydellä. Kisasäännöt ja väistämissäännöthän ovat melkein samoja? Tässä rytinässä selvisimme kuitenkin kisan toiselle sijalle, edessä kaukana oli vain Santa Katarina.

16. Vauhti oli välillä niin päätähuimaavaa, että tapahtumahorisontti oli jäädä kauas taakse.

Jurmon pohjoispuolen kääntömerkillä Sissi taisi jopa mennä ohitsemme pikaisesti, mutta spinaakkeria jiiipatessaan he päättivät pamauttaa puominsa purjeen läpi. Tämän omituisen strategiaällyvälyksen takia saimme kovassa sivumyötäisessä kelissä jäänmurtajaväylällä melkein parin mailin kaulan takana olleisiin veneisiin. Tokkis kiisi kuin luotijuna konsanaan lämpimässä syksy-yössä kohti Högsåraa. Purjeen ikävän kova pauke rytmitti ajamista, keskivauhdin hipoessa kahdeksaa ja puolta solmua.

Kun suurin osa kisasta on ajettu spinaakkerilla myötäiseen, on kuitenkin seuraava vaihe vastatuuleen tappelu. Pussitimme pallopurjeen ja vedimme genoan levyksi. Auringonnousua ihastellessa matka taittui polaarien mukaan pohjoiseen, meno oli yksinkertaisesti todella väsynyttä. Samu urhoollisesti kuitenkin piti huolen täydellisestä trimmistä ja ohjaamisesta.

Vastatuulella taisimme ottaa turpaan aika pahasti, sillä parin mailin päässä ollut Sissi nousi kyljellemme lähestyessämme loppusuoraa. Edes tiukka vendaaminen ja poijujen väärältä puolelta kiertäminen ei auttanut turkulaisten vastaisessa taistelussa, ja match-raceen ryhtyminen olisi tukahduttanut viimeisenkin toivonkipinän Santa Katarinan saavuttamisesta. Nöyrä kumarrus Artulle Merisissä puikkoihin.

17. Maalin jälkeen miehistö oli suhteellisen hajonnut ja kärsinyt. Vuoden parasta purjehdusta tuo oli kuitenkin.

Merisissi lipui ohi tuulen puolelta, ja edessä oli enää Nagufärjan. Tämä osoittautui yllättävän suureksi ongelmaksi, sillä Elektra päätti pysäköidä keskellä väylää, tukkeeksemme. Olimme kuitenkin valinneet oikean puolen aukosta, ja katsoimme toiveikkaana Sissin ajautuvan idän puoleiseen rantaan. Hyöty ei ollut aivan riittävän suuri, ja Sissi ylitti maaliviivan kolme minuuttia ennen Tokkista. Kolmas sija kahdentoista tunnin jälkeen; turha sitä on hävetä. Santa Katarina kuitenkin nappasi kirkkaimman mitalin, ylittämällä maaliviivan neljä ja puoli minuuttia ennen Merisissä.

Painelimme viimeisillä energian rippeillä Nauvon vierasvenesatamaan. Nukuimme aamusta iltaan, söimme, saunottelimme ja treffasimme erään perunavalmistuksen H-veneeseen

kanssa. Sunnuntainakin vielä riskeerasimme genaakkerimme, mutta katastrofia ei kuitenkaan käynyt. Toisin kävi Viking Amorellalla samaisena viikonloppuna, tällä kertaa partiolaiset navigoivat tarkemmin!

Kiitos ja kiittäus, Urho

18. Kipparimme tanssimassa twistiä Ajolaan palatessa. Selvennetäköön että suussa on vain köydenpätkä.

IJmuiden – Ajola

Tokkiksen paluu Karibialta ei mennyt aivan niin kuin piti, tästä kiitämme koronaa. Karibialta vene hyppäsi laivan kyytiin, määräsatamana IJmuiden. Paikalliset partiolaiset auttoivat valtavasti siirtäessään veneen laivan henkilökunnan käsistä paikalliseen vierasvenesatamaan, jossa Tokkis odotti hakijoita tunnollisesti parin kuukauden ajan.

Yhdeksänpäiväinen paluumiehistö lensi Amsterdamiin 8.7., jolloin alkoi kahden päivän raaka huoltorupeama. Vene oli kerännyt kannelleen ikävän kerroksen viereisen tehtaan hiilipölyä sekä rannan hiekkaa, jonka takia kaikki paikat oli pestävä huolella ja vinssit rasvattava. Venekin nostettiin pikaisesti ylös pohjan pesua varten. Maston suoristamisen, sisätilojen valmistelun, sprayhoodin ompelun ja valtavan punkrausoperaation jälkeen miehistö oli valmiina taklaamaan Pohjanmeren aallot.

IJmuidenin sataman jäädessä etelään myötäinen vuorovesivirta kuljetti Tokka-Lottaa kevyessäkin vastatuulella varsin kovaa. Aalloilta ei kuitenkaan vältytty, joten ei vältytty myöskään pieneltä meripahoinvoinnilta. Miehistön mielentila oli kuitenkin korkealla, oltiinhan päästy taas purjehtimaan! Turhan kovalta keskivauhdilta meidät kuitenkin pelasti kahdentoista tunnin välein ilmaantuva vastavirta, kiitos vuorovesien. Genaakkeri osoittautui lyömättömäksi vetojuhaksi, ja pääsimmekin välillä pujottelemaan tuulimyllypuistojen väleistä melkein yhdeksän solmun nopeutta.

Lähestyessä Elbeä ja Kielin kanavan länsipäätä, tuuli katosi ties minne, jolloin tehtiin päätös ajaa koneella yön ajan kanavan alkuun saakka. Moottorin tahdittamat yötunnelmatkaan eivät olleet tylsiä, sillä miehistö havaitsi Neowise-komeetan taivaalla, Helgolandin majakan tuikkeen sekä hurjan suuret redit täynnä Hampuriin pääsyä odottelevia laivoja. Joen suiston ulkopuolella nuolimme väylää rajaavia poijuja, ettemme muuttuisi suurempien laivojen potkurien ansiosta säpäleiksi. Leikkasimme väylän yli Brunsbütteliin auringon noustessa, ja astuimme Saksan (liukkaalle) kamaralle uljaasti aamutuimaan. IJmuidenissa tehtyjen saapumisveikkausten kuninkaaksi paljastui Juuso muutamalla minuutilla, mikäli muistini oikein palvelee.

Kielin kanavan sulut täyttyivät vedellä ja portit aukenivat aikataulun mukaan, jolloin Tokka-Lotta pääsi jo neljännen kerran elämässään ajelemaan sen läpi. Moottorin kierroksiin tottui piakkoin, ja tasaisessa kulussa oli oikeastaan mukava levätä, syödä, ohjata autopilotilla, bongaila vastaanulijoita ja ihaila veneen kannella maalaismaisemia. Paikoittain vain 150 metriä leveässä kanavassa vastaan tuli useita laivoja, mukaan lukien Meriauran tuulimyllykuljetus, useita purkkareita ja vastavalmistunut pienen laivan kokoinen luksusjahti. Laivojen komentosillalta vilkutettiin myös takaisin, hyvän merimiestävän mukaan. Komeat sillatkin onnistuttiin alittamaan ilman turhia kolhuja.

Kielin puolen sulkua tuli näkyviin noin 53 mailin eli melkein yhdeksän tunnin ajan jälkeen. Sulkujen portit olivat suorastaan koomisen hitaita, mutta pääsimme muutaman milleniumilta tuntuneen minuutin jälkeen sulun sisälle kiinnittymään ja sammuttamaan moottorit. Harjoitimme laiturilla steppausta, ja kärsimme myös toiseen suuntaan aukeavien sulkuporttien hitaudesta. Pääsimme lopulta kuitenkin viimein Itämeren puolelle, ja körötelimme erääseen Kieliläiseen vierasvenesatamaan väsyneinä, mutta tyytyväisinä. Ihailimme myös paikallisen kylpyammeen näköisen veneen kipparin millintarkkaa poijujen

väistelyä ja rantautumista. Lukittauduimme sen jälkeen vahingossa sataman vessaan, mutta selvisimme veneelle syömään herkullisia purilaisia.

Aamulla lähdimme kyntämään ikonista Kielin kanavaa, jossa bongasimme ensimmäiset pyöriäiset sekä sukellusveneen (pintakulussa, muuten sitä olisi ollut vaikea bongata). Kauniin Itämeren avautuessa edessämme kiskoimme ensin spinaakkerin mastoon, mutta tuulen heikkous ajoi meidät kokeilemaan hieman epäortodoksista tuplarenaakkeririkausta. Noin 300 neliometriä purjekangasta eli spinaakkeria, genaakkeria ja isopurjetta työnsi meitä eteenpäin etanan nopeudella, mutta kuitenkin kovempaa kuin muiden purjeiden kanssa olisi mahdollista. Vetäydyimme kuitenkin purjepelleilystä, joten tyydyimme vain kolmeen purjeeseen, vaikka kenties genoa ja myrskyfokka olisi ollut mahdollista nostaa. Pelleilyssä tyydyimme dronen lennättämiseen (ja vain lähellä piti -tilanteisiin lentöhärvelin kanssa).

Fehrmanin saaren ohitimme delfiinejä, Tanskaa ja purjehdusolosuhteita ihastellessa. Loppujen lopuksi Bornholmin kohdalla kävimme pikaisesti pulahtamassa, ja pyörimässä liaanin avulla veneen ympäri. Vain pinnallisia naarmuja ja arpia aiheutui tästä leikistä. Keli kuitenkin yltyi, ja Bornholmin mobiilidatayhteyksien kadottua jatkoimme matkaa Gotlannin länsipuolelle. Yö Öölannin lähistöllä oli suorastaan pilkkopimeä ja sateen täyteinen, mutta kuuden tunnin yövahdin päätyttyä ja auringon noustua oli fiilis sitäkin parempi aamupalaa nauttiessa. Gotlanti ja Karlsön saariveljekset avautuivat edessämme taas kauniina kuten aina, ja tarjosivat meille myös internetyhteyden.

Gotlannista oli matkaa Suomeen vaivainen kivenheitto, eli kepeät 160 mailia. Gotska Sandönin kohdalla kuitenkin menetimme plotterista sijaintitiedot, sekä kaikki muutkin instrumentit. Päätimme siirtää korjauksen aamuun, ja köröttelimme moottorin avulla raskaan yön yli. Aamulla olimme peilityydessä sinileväpuurossa, ja saimme sähköongelmat diagnosoitua ja ratkaistua. Lennätimme dronea jälleen, ja hylje ilmestyi samaan aikaan maagisesti veneen viereen, mutta pelkäsi kuitenkin kuvattavaksi tulemista. Piakkoin tämän jälkeen Bogskär saapui näkyviin, ja tiesimme olevamme Suomen aluevesillä yli vuoden tauon jälkeen. Navigoimme Kökariin saunomaan, ja rantauduimme kuin purjelaiva konsanaan, miehet saalingeissa. Suoritimme pyöräekskursion toiselle puolelle saarta, ja siirryimme saunan jälkeen ansaitulle yöpuulle.

Reissun viimeisenä päivänä siirryimme heikossa tuulessa Kökarista Ajolaan. Heikko tuuli kuitenkin innosti vesihirmuja kyydissämme, ja rakensimme paattiin spinaakkerikeinin. Väline työnsi meitä yllättävän kovaa, ja perässä olikin vaikea roikkua viiden solmun kyydissä. Vain muutaman onnistuneen keinahduksen saimme suoritettua, muuten roikuimme vain vedessä. Sitten olimmekin jo Ajolassa, jossa vastassamme ei ollutkaan torvisoittokuntaa, pelkästään vanha kunnon satamapaikka. Tässä tais olla tää TLAE. Ei mennyt lainkaan hassummin koko projekti.

Huh huh, olipas taas hauska reissu, kiitos Juuson, Eeron, Nikon, Antin, Marjan, Meritan, Philipan, Lassin ja itseni, sekä varsinkin Tokka-Lotan.

- Urho Uurasmaa

Meriharrastuskeskus

Naantalin purjehdusseura ry:n hallitus päätti keväällä 2020 aloittaa meriharrastuskeskusprojektin, jossa Lammasluotoon rakennettaisiin toimintatilat Naantalin purjehdusseuralle, Naantalin seudun meripelastajille ja Naantalin Sinisille. Tätä varten perustettiin projektiryhmä, jossa on edustajat kustakin edellä mainitusta yhdistyksestä ja se alkoi selvittää yhdistysten tarpeita ja suunnitella niiden perusteella, minkälaisia toimitiloja olisi tarpeen rakentaa.

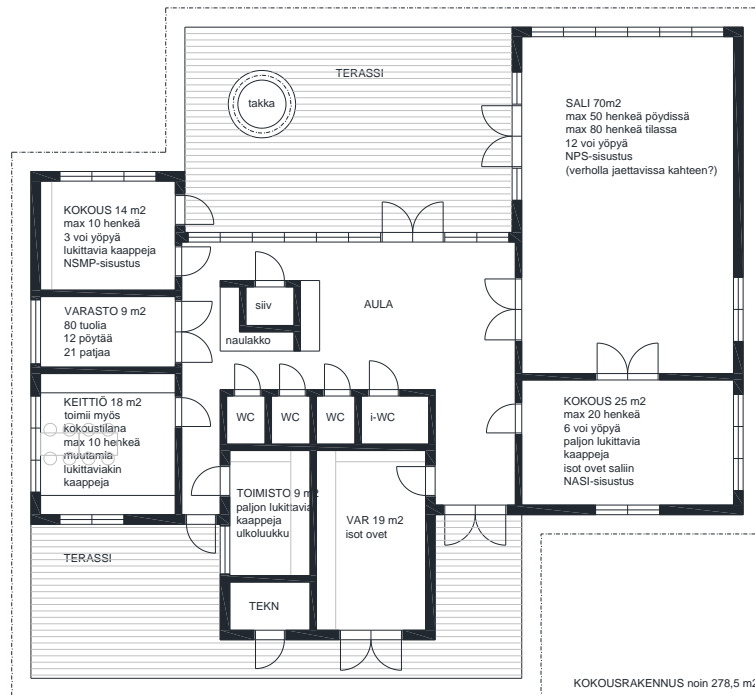
Projekti on elänyt syksyn ja alkutalven mittaan siten, että alustavia tilapiirustuksiakin on päästy näkemään jopa Rannikkoseutu-lehdessä. Tässä kolmen merellisen yhdistyksen yhteisprojektissa on paljon mahdollisuuksia ja toteutuessaan kaikki kolme yhdistystä saisivat ihanteelliset toimitilat meren äärellä aivan Naantalin keskustan tuntumassa. Näin ollen meidän kannattaa mielestäni panostaa tähän mahdollisuuteen, eikä vain toimitilojen, vaan myös mahdollisen yhteistoiminnan vuoksi muiden merellisten toimijoiden kanssa.

Monipuoliset tilat mahdollistaisivat myös erilaisten partio-, purjehdus- ja meripelastustapahtumien järjestämisen Naantalissa, jolloin olisimme juuri siellä, missä tapahtuu. Hyvät sauna- ja peseytymis- sekä tekemiset tilat tukisivat myös tällaista toimintaa ja mahdollistaisivat esimerkiksi avantouinnin ja saunomisen Lammasluodossa.

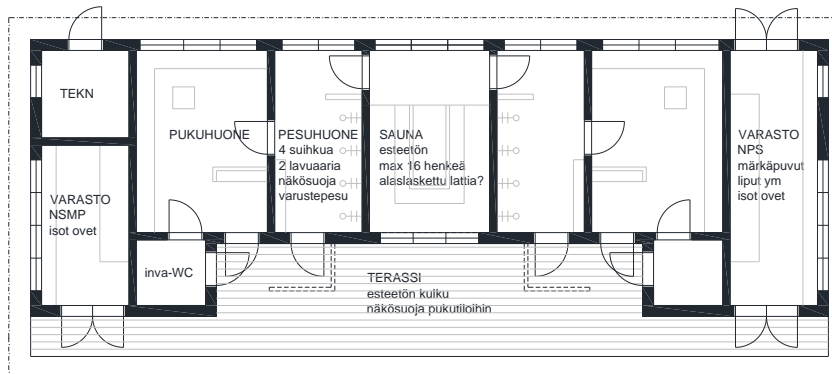
Seuraavaksi projektin edetessä on suunniteltava, miten meriharrastuskeskus tullaan rahoittamaan, rakentamaan ja miten sitä hallitaan yhdessä muiden toimijoiden kanssa. Projektisuunnitelma ohjaa tietysti toimintaa rakennusvaiheessa, mutta sen jälkeenkin toiminnan on oltava kaikkien kannalta tyydyttävää, joten yhdessä sovitut pelisäännöt ovat tärkeitä. Hyvää yhteistyötä kannattaa vaalia, varsinkin, kun nyt toimitaan juuri sellaisten tekijöiden kanssa, joilla on varmasti annettavaa meille, niin kuin meilläkin heille.

19. Lammasluodon meriharrastuskeskuksen suunnitelmia: päärakennus (1), uusi saunarakennus (2), vanha saunarakennus (3) ja varastorakennus (4) muun muassa NaSin leirimateriaalille.

20. Päärakennus, jossa kokoustiloja sekä keittiö. Tavoite olisi, että tilassa voidaan myös yöpyä, jotta voidaan asianmukaisesti järjestää esimerkiksi viikonlopun yli kestäviä retkiä ja kursseja.

21. Saunarakennus, jossa lisäksi varastotilaa Naantalin purjehdusseuralle ja meripelastajille. Hyvät sauna ja peseytymistilat mahdollistavat esimerkiksi suurempien purjehduskilpailujen järjestämisen.

